

pri neki veselici strelcev v Velikovcu izobesiti „frankfurteric“ ali nemških bander, vsled tega pa so vsi veliki Nemci tamkaj in še drugod kar iz sebe. — Kranjska dež. vlada je poklicala dr. Gruberja iz Gradca, da uravna kranjske bolnišnice ter sploh ukrene, kar bi preprečilo koleri pot v deželo. Sedaj še ni čuti, da bi se jim že bila prikradla čez mejo, samo v Hribu v Travniku so že tri osebe za njo umrle. — V Postojini imeli so te dni hrvaške tamburaše, to je mlade Hrvate, ki se učé na vseučilišču v Zagrebu višjih vednosti, ob enem pa igrajo tudi na „tamburici“. V Postojini in kjer so doslej že igrali, se je njih igranje ljudem dopadlo. K nam, na Štajersko pa niso smeli, ker jim je c. kr. namestništvo v Gradcu odbilo prošnjo. Se ve da, po kaj pa niso cigani! — V Podgori pri Gorici je delavec v papirnici g. Ritterja odgriznil nadzorniku, židu Luzzatu, uho; kakor se sliši, storil je to, da se mašuje nad suróvim možem. — V Trstu je došermal zbolelo za kolero 318 oseb, iz teh jih je 72 ozdravelo, 200 umrlo, ostali še trpé. V okolici zbolí jih še v treh vaseh vsak den po dvoje ali troje. — V Reki pa je kolera prenehala, samo v okolici še jih sem tertiše še nekaj vzboli. — Po Beneškem pa je samo zadnji četrtek 338 ljudi vzbolelo, naj bolj razsaja kolera sedaj po Vicenzi in Padovi. — Madjari še ne dajo mirú, še vedno upijejo, da jim gre lastna vojska. Tri občine pa so celó Ludvika Kossutha vzprejele za častnega uda. Človek se le čudi, doklej da še bo madjarska oholost priklopela.

Vnanje države. Da se obrača ves svet sedaj doli na Bolgarijo, lahko vemo, toda nova vlada je zaprla vse brzoglavne naprave ter se jih ne more nihče poslužiti. Zato pa se tudi le izve iz Bolgarije samo to, kar ona poroča, to pa ni — zanesljivo, prav zato pa tudi ne damo veliko na vesti, ki pribajajo novinar od drugih rok, vendar pa upamo, da bomo v prihodnjem listu že lahko poročali resnico in zato opustimo za sedaj poročila, v katerih tiči le malo resnice. — Srbski kralj, Milan, je odložil do petka, dne 27. avgusta, svoj odhod ter se poda še le v petek v Gleichenbersko kopališče. Vlada pa postopa prav ostro zoper nasprotno stranke ter zapira kar poprek ljudi, ki se ji zdé nevarni. Lepo to ni a za njo je že, menimo, potrebno. — Rusija dela sedaj na vse pretege, da se uredé stvari v Bolgariji njej na ljubo, zato pa je Anglija tem bolj huda na Ruse, ker jo ima, morebiti po pravici, na sumu, da ima le-ta svoje roke vmes. Ruski general Ignatijev biva sem od ponedeljka na Dunaju, mogoče, da je to v dotiki z bolgarskim vprašanjem. — Papež Leon XIII. niso bolni. Čudno, da bi jih nekateri ljudje tako radi imeli bolnih, da vedno raznašajo po svetu, češ, da so bolni. — Kolera še zmerom razsaja po Italiji in vsled

tega ne bo letos nobenih večjih vojaških vaj. — V Belgiji snide se koncem meseca septembra zbor vseh škofov belgijskih a tudi nekaj vnanjih udeleži se shoda. — Prestolni govor angleške kraljice ne omenja vnanjih zadev ter povdarja, da zadnje volitve niso potrdile Gladstonove misli gledé Ircev. — Vse države ameriške snujó skupno carino, da se ubranijo tujih pridelkov. V ta namen vrši se shod zastopnikov iz vseh držav, naj napravijo načrt za njo. — Predsednika urugvajske ljudovlade so te dni napadli in so vsled tega že kacij 50 ljudi pozaprlí, ali pa je med njimi tudi že napadnik, še ni znano.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

9. avgusta.

Inomost stoji v veliki planinski ponivi. Okoli mesta planine kar rastejo iz zemlje, kakor sive zobaste stene obdajajo mesto — le na podnožji nekoliko obrasene in zelene. Reka Inn ga razdeluje v dve skorej enako veliki polovici. Črez Inn je le eden most in ena brv, kar je za veliko mesto (26.000 prebivalcev) gotovo premalo.

Zjutraj ob 4. uri zapoje iz stolpa mestne fare cerkve zvon: zdrava Marija! Ta zvon res tako veličastno in lepo poje, kakor bi sami angelci peli. Meševal sem v cerkvi prijaznih očetov frančiškanov, ki so varuhi dvorne cerkve. Sredi dvorne cerkve je velikanski spominek cesarja Maksimiliana I, slednjega železnega viteza. Okoli spominka stoji 28 železnih viteзов, kraljev, cesarjev, cesaric, kakor bi žalovali po minolih časih. Človek se jih kar straši, kedar stopi v cerkvo. V stranski kapelici na levi strani je spominek iz marmorja junaka Andraža Hoferja, ki je ponos vrlih Tirolcev.

V cerkvi Očetov kapucinov sem videl altar in podobo Matere božje od presv. Srca Jezusovega, katero so pred par leti tako slovesno kronali, kakor smo tistokrat v časnikih brali. Na stenah visé veliko tablic, ki obiskovalcu oznanjújó, da je ljuba Marija „pomagala“. Tudi mestno farno cerkev sem obiskal, kjer imajo na velikem altarju tudi čudodelno podobo Matere božje. Sploh pa so lurški romarji opazovali, da se Marija v Inomostu jako časti; celi den ti gorijo pred njeno podobo luči. Še nekatere cerkve sem obiskal, zvečina so samostanske. Ako so samostani stebri kat. vere, potem je Tirolska močnav veri. To tudi je. Vse povsodi je bilo obilo molilcev, ne samo ženskih molenk, ampak tudi — možkih.

Ker mi je znano, da se v Inomostu malana okna delajo za našo Mariborsko stolno cerkev, tedaj se podamo v tisto tovarno in res smo v

načrtu že videli tisto okno izdelano, ki so ga mil. knez in škof naročili. Malana okna bodo pravi kiné naše stolne cerkve.

Zadi za palačo, ki jo imajo cesar v Inomestu, je mostovž, ki je križ z „zlati streho“. Ko je namreč vojvoda Friderik IV. bil gospod na Tirolskem, so mu izmislili ime „Friderik s prazno mošnjo“. On se pa je potem maščeval nad svojimi sovražniki in je napravil to zlato strehico, češ, da ima zlata ne samo v hramu, ampak tudi na strehi ter jim je s tem hudobne jezike zavezal.

Zdaj pa brzo spat — jutri je dalnja pot!
10. avgusta.

Rano že grem meševat v cerkvo očetov redemtoristov. Tem prijaznim redovnikom se pa bere z lica, da mir božji stanuje v njihovih srcih. Ko sem se priporočil sveti božji previdnosti, hajdi s culico na železnico. Na kolodvoru je čakalo veliko število radovednih na vlak, ki je iz Dunaja imel pripeljati lurske romarje. Na postaji zazvoni in že stoji železni konj pred nami in težko sopiha, ker je brzo vozil. Prijazno pozdravimo romarje, posebno slovenske, ki so se nad Dunaj vozili. Na prvem vlaku nisem dobil prostora, ampak še le na drugem ki je kake pol ure pozneje pridrdral. Zdaj sta oba konja, eden za drugim naglo z nami letela proti Svicarski.

Še se dobro ne vsedem na svoj prostor v kupeji, in že sem bil do dobrega domač med njimi, dasiravno še nekoliko vrstnikov nisem bil videl svoje žive dni. Veselega lica so mi pripovedovali, kako lepo se je romarska pot na Dunaju začela in kako prijazno jih je ljudstvo po Spodnjem- in Gornjem Avstrijskem, kjer so se še bolj po dnevu vozili, sprejemalo in pozdravljalo. Po slovesni veliki meši, katero so mil. škof Angerer v veliki stolnici sv. Štefana, ki čez 7 tisoč ljudi obsega in je bila ljudi natlačena, so se škof pred altarjem obrnili do romarjev ter jih nagovorili. Najpred so pozdravili romarje iz vseh krajev Avstrije došle ter so jedratem govoru razložili, da bode ta božja pot v Lourdes v povelicanje božjega imena v povišanje Marijine časti in v dušni hasek romarjem in vsem, ki so se jim v molitvi priporočili, pa so tudi omenili, da bode pot težavna in da bode mnogo zatajevanja in potrpljenja treba, da pa srčnim in pobožnim romarjem tudi sladke tolažbe ne bode zmanjkalo.

Slednjič so še svitlega cesarja in celo Avstrijo romarjem priporočili ter jim voščili srečno pot ter zdravim in veselim se vrniti.

(Dalje prih.)

Smešnica 34. Na poti od poroke. Ženin: „Čemu, ljuba moja, čemu si tako žalostna?“ — Nevesta, ihtoč: „Kaj bi ne bila. saj ti bom odlejal kuhala. pa ne znam nič kuhati.“ „O“, tolaži jo ženin, „za to ni treba, da si tako ža-

lostna, saj tudi jaz ne znam, kaj ti naj dam kuhati.“

Razne stvari.

(Na znanje!) Volilni možje Šmarijskega in Rogaškega okraja naj se zberejo 30. avg. kakor po navadi v gostilni g. Janeza Ogrizka v Rogacu.

(Potrjenje) Svitli cesar so potrdili v Gornjeradgorskem okrajnem zastopu g. dr. J. Goričkega, odvetnika v Radgoni, za načelnika, g. Vinc. Steinbrennerja, grašč. oskrbnika v Negovi, pa za namestnika in v Ljutomerskem g. Ivana Kukovca, posestnika v Ljutomeru, za načelnika pa g. Antona Šlambergerja, c. kr. notarja v Ljutomeru, za namestnika.

(Slov. šolsko društvo.) Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v St. Jurju pri Celju je imela v nedeljo, dne 22. avgusta, svoj prvi občni zbor ter si je izvolila v odbor: g. dr. Ipavca za načelnika, č. g. A. Podhostnika za blagajnika, g. Fr. Praunseisa, za njegovega namestnika, g. R. Kavčiča, za tajnika in za njegovega namestnika g. J. Pelana. Vseh udov šteje že 52.

(Zveza slov. posojilnic) V petek dne 27. avgusta, je občni zbor zveze slov. posojilnic v Celju. Ako po vztrajnem in previdnem delovanju nje načelnštva sodimo, reši zbor vse točke vzporeda, med njimi nekaj posebno važnih, na blagor naših posojilnic in s tem na srečo slov. kmetijstva.

(Zahvala.) Podpisani odbor izreka očitno najsrčnejo zahvalo v prvej vrsti prečast. in veleslavnim gg. oo. minoritom v Ptuj, ki so radovoljno prepustili veliki vrt za II. veliki pevski zbor „Slov. pevsk. društva“ dne 15. avg. t. l., dalje vsem prečastitim gospiam pevkijam in gg. pevcem — dalje Ljubljanskemu Sokolu, kakor vsem drugim korporativno ali po deputacijah zastopanim društvom; — krasnim rokam, ki so nam mile goste s šopki in venci obdarile, — vsem, ki so nas po brzojavkah ali pismeno ta dan pozdravljali kakor vsem č. g. poverjenikom in udom, ki so nas tako nepričakovano iznenadili in vsem drugim, ki so pripomogli, da se je II. slavnost tako častno za vse udeležence vršila.

V Ptuj, dne 18. avgusta 1886.

Za slavnostni odbor „Slov. pevsk. društva“:

Dr. Frán Jurtela,

slavnostnega odbora predsednik.

M. Lešnik,

društvenega odbora predsednik.

(Volilni shod Ptujski) bil je številno obiskovan od društvnikov „Pozora“ in volilnih mož iz vsake župnije velikega okraja. Zatem, ko so slišali program kandidata dr. Gregoreca, vzprejeli so na predlog predsednika, g. dr. Ploja,